

KLIMA- OG
FORURENSNINGS-
DIREKTORATET

Olje- og energidepartementet
Boks 8148 Dep
0033 Oslo

Klima- og forurensningsdirektoratet
Postboks 8100 Dep, 0032 Oslo
Besøksadresse: Strømsveien 96

Telefon: 22 57 34 00
Telefaks: 22 67 67 06
E-post: postmottak@klif.no
Internett: www.klif.no

Dato: 13.05.2011
Vår ref.: 2011/663 008
Deres ref.: 08/02610-21
Saksbehandler: Anne-G. Kolstad, telefon: 22573505

Uttalelse til forslag til endringer i adgangsregimet for oppstrøms gassrørledningsnett

Vi viser til oversendelse fra Olje- og energidepartementets den 25. mars 2011 av forslag til endringer i adgangsregimet for oppstrøms gassrørledningsnett. Endringer skal gjøres i petroleumsforskriftens kapittel 9 og i tarifforskriften.

Vi forstår at forskriftsendringene primært gjelder reguleringer mellom operatører/brukere og eiere av innretninger når det gjelder gassrørledningsnett, rettigheter og kapasitetsutnyttelse. Dette er ikke gjenstand for vurderinger fra vår side. Vår uttalelse er kun knyttet til den foreslåtte utvidelse av områder som kan benytte CO₂ blandetjenester.

Gassco har i dag anlegg for fjerning av CO₂ på Kårstø. Det framgår av høringsnotatet at anleggene har begrenset kapasitet og at det har vært vurdert å øke kapasitet. Gassco tilbyr også CO₂-blandetjeneste på Kårstø, og det er ifølge notatet stor tilgang på CO₂ fattig gass som kan brukes til utblanding av CO₂ rik gass. Forskriftsendringen har til hensikt å tilrettelegge for at blandingspotensialet utnyttes før det eventuelt iverksettes feltspesifikke CO₂ fjerningstiltak.

Det foreslås å innføre CO₂-blandetjeneste for område D og E (som i dag for område C, Kårstø), og det foreslås at pris på tjenesten settes til 450 NOK/tonn CO₂.

Vi merker oss at tariffen er i overkant av kostnaden for kvotepliktige CO₂-utslipp og også høyere enn kostnaden for utslipp som omfattes av både kvoteplikt og avgift.

Operatøren vil kunne velge å etablere CO₂-fjerningstiltak på feltet som alternativ til blandetjenesten, men siden hensikten med forskriftsendringen er å oppnå økt utnyttelse av blandepotensialet, må vi anta at blandetjeneste vil være det foretrukne alternativet i en kostnadsvurdering.

Ved å benytte blandetjenesten vil salgsgassen som eksporteres kunne ha et innhold av CO₂ opp mot maksimalt nivå. Vi antar at gassen fordeles til både kvotepliktige (f.eks gasskraftverk) og ikke-kvotepliktige (f.eks husholdninger) sluttbrukere. I det siste tilfellet vil altså utslipp av CO₂ som følger med salgsgassen ikke inngå i kvotesystemet.

Dersom CO₂-fjernetjenesten på Kårstø ble valgt i stedet for blandetjeneste, ville CO₂-utslippet fra CO₂-fjerneanlegget være kvotepliktig og dermed underlagt et av de viktigste virkemidlene i Europa for reduksjon av klimagassutslipp.

Dersom operatører i stedet for å benytte CO₂-fjernetjeneste eller blandetjeneste på Kårstø, valgte feltspesifikke løsninger som innebar CO₂-fjerning med injeksjon og lagring (som på Sleipner), ville CO₂-utslippet fra bruk av naturgass bli redusert. Det er grunn til å anta at det er mer kostnadseffektivt å fjerne CO₂ ved kilden (på feltet) enn ved tiltak etter distribusjon til brukerne.

De samfunnsmessige konsekvensene av forskriftsendringen synes ikke å være tilstrekkelig belyst. Informasjon som burde oppgis er hvor mye av gassen som går til ikke-kvotepliktige mottakere og en vurdering av i hvilken grad dette kan medføre økte CO₂-utslipp totalt sett.

Vi savner også en omtale at potensialet for CO₂-fjerning med lagring dersom aktuelle operatører måtte velge egne CO₂-fjerningsanlegg og lagring (som Sleipner) framfor blandetjenestene.

Vi mener at det bør foretas en nærmere vurdering av disse forholdene før en forskriftsendring eventuelt vedtas.

Med hilsen

Elektronisk dokumentert godkjenning, uten underskrift

Hanne Marie Øren
seksjonssjef

Anne-Grethe Kolstad
sjefingeniør

Kopi til: Miljøverndepartementet, Pb 8013 Dep, 0030 Oslo

